

ACC. NR M. 12477: 1-6.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Frída Fransson, Bred. 14*
Härad: *Konga* Berättare: " " *Florwants*
Socken: *Sinneryd* Berättarens yrke:
Uppteckningsår: *1952* Född år *1875 i Väckelång*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Hyphkryddor. s. 1-6.

Lu F 88.

12477:1.

ACC. N:R

M.

Kyrskrydder

Det är nog 60-70 år sen. dom hade blad och
kvistar och blommor med sig i kyrkan men jag
kommer så väl ihåg det varje söndag mor gick
till kyrkan så skulle det vara blomkrantar små
ibland var det Lavendel eller isor Abrodd
en sort med större blad som kallades Fallvira
blomma var det som fans rosor och något som
fans på som man dom bar dom i handen och
luktade på dem då och då och så Torbäck ^{dom} i en
bok eller läda så det skulle lukta gott i lädarna
ibland kläderna som förvarades där, på något
särskilt ställe hade dom entet i ~~isa~~ prämbö-
ken utan var som helst. Det var bara blommor.
na som hade örtkrantar som dom kallade dom
Vårfrö dom hade det vet ^{man} det kanske dom mer
kunde hålla sig vakna af den skarpa lukten
Isalmboken bar den undan armen med när-
diken om boken och det var bara på sommaren

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf 88
1.

Vid dopp fanns det inga blommor dä var det en
fin dopklädning, blå om det var en gosse, röd
om det var en tjej så skulle gudmor lägga en
slant i något blålesplagg som barnet skulle
hava i fadderyrva och det bades som tillgängar
ne mer eller mindre. Då skulle gudmor läsa
och sjunga för barnet innan dom gick ut mat
det när dom kom tillbaka var det vissa teinnar
som barnet skulle ha dopklädseln på och så
skulle gudmor dricka kaffe och har barnet i
knäet under tiden hon drack, gudfar behöf
de intet göra något als bara skulle vara med
Vid kyrktagning var det inga blommor utan
dä var det ett knyte med med karamellar på
ballade (sockar/teinnar), och dä skulle gudmor som
hållit barnet till dopet vara med och hålla det
der knyten mellan kyrktagningens präst, det var
en lång prat plats till många den förvaldes

vid den första bänkraden när dom kom in i kyr-
 kan. Her stannade dom, så kom prästen och Kloakaren
 från sakristian och passerade hela gängen ner till
 dem. Kloakaren drag då fram pallen och knäns
 mot lade sig ^{knä} på den så läste prästen en bön för
 dem sen togs en och en i handen och ^{prästen} lästes några
 ord till var och en sen tog kloakaren och förde pallen
 tillbaka på sin plats igen och dom gick tillbaka
 igen. Men så knänsom det kunde var många
 ibland dom gick hela gängen fram med ged-
 nos till dom främste bänkar på under
 prästhan så bjuddes på att vad dom hade
 i sina knyter och det bjuddes i flera bänkar
 och så hade dom som det kallades på den tiden
 lektvatten att bjuda på också. Vid konfirmation
 så skulle alla ha blommor både konfirmations
 dagen och den dagen dom skulle gå till matvarden
 då härtas ut ett fint papper som skulle vara

om blommorna det kanske var intet alltid så fina
 blommor på den tiden. Ved vigsel skulle alltid
^{bruden} om det var möjligt att hava blommor men hu-
 versaken var att hon hade Psalmbok och när det
 i handen beedgen hade ingenting utan han
 hade sin bok och när det i fickan Ved begraf-
 ning fans följande norra blommor åtminstone intet
 på vintern utan om det var barn som oflidet
 då skulle det vara en krans af myrten om
 det var en gosse och en krona visad af myrten
 om det var en flicka ^{och locket af kronan} men blommorna som
 bar sina Ortu-krukor som vantigt med sig
 in i kyrkan det hade inga blommor på gra-
 ven. Flur hängesurblom slutade med det kan precis intet
 säga men det var nänngång på 1880-90 talet på detta
 nya seklet har det nog intet förekommit. Flur gum-
 morna bar sina flaskor. Som hade stora fickor både
 i överbyxor och underbyxor som det kallades då

I underkjälen färvades mest kränglar och bullar dom som hade långt att gå i öfre fjärran var lektratten flaskan och sockarjunnarna alltid hemskt starka var dom och så bjöds det omkring i hänkarna var det någon som blef sömnig under den långa prehodetningen så var alltid någon flaska i farten hade dom mer än som fick rosen i fickorna så hade dom knyte alltid var gumman en själ på den ena armen derunder var den sina knyte och det var lika varje söndag Och männen dom hade sina smeddosor och dom glömde ej att både luktta och smaka på det och bjöd likadant som gumman omkring sig under Gudsstjelen och den var alltid så lång varig men i 2 timmar Det var inget gseände om det var särskilda högtidsdagar eller vanligt söndag smeddosan - lukt flaskan - och sockarjunnarna var alltid i farten det enda var att alla skulle ha svarta kläder på Högtidsdagarna

Det kunde ju hända att prästen hade något
att säga om han såg många som satt och
sof, då kunde han vara rätt så högrostad
och bad dem vakna upp och så var det ung-
domarna som ^{gick} sina läxor om prästen hade
hört dem varit ute och låtit höra sig med
stoj och dygghet men det blev dom intet bättre
för utan i stället värre, men allt detta
har försvunnit på 1800 talet det förekom-
mar intet allt något sådant nu eller gjort
på en 50-60 år vad orsaken var här till är intet
gott att säga Det var nog det att folket blev
mer upplysta och började förstå att det var det
nu är det mer bildning och vakna utan sådant,
intet ser man några gubbar å sitta i bänkarna
varken snusa eller prata på galpet som dom
gjorde på den tiden & unga gummar heller
har varken luktwater eller karameller